

OMZENDBRIEF VAN 2 SEPTEMBER 1996 MET BETREKKING TOT DE UITOEFENING VAN HET OPVORDERINGSRECHT OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 5 VAN DE WET VAN 31 DECEMBER 1963 BETREFFENDE DE CIVIELE BESCHERMING. (inw. 22 oktober 1996) (B.S. 12.10.1996)

Aan Mevrouw en de Heren Provinciegouverneurs,

Artikel M. Artikel 5, eerste lid, van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming bepaalt dat de Minister tot wiens bevoegdheid Binnenlandse Zaken behoren, of zijn gemachtigde, in vredetijd, bij optreden in het raam van de civiele bescherming en voor de behoeften van deze, de personen en zaken die hij nodig mocht achten, kan opvorderen.

Het ministerieel besluit van 4 maart 1975 dat deze bevoegdheid overdroeg, werd vervangen door een nieuw besluit. In deze nieuwe versie wordt de bevoegdheid om op te vorderen aan u overgedragen. De toekenning van deze bevoegdheid gaat samen met de recente afschaffing binnen de civiele bescherming van de functie van adviseur-provinciale chef.

De bevoegdheid om op te vorderen die voortvloeit uit artikel 5, eerste lid, van de voormelde wet van 31 december 1963, wordt thans overgedragen aan de volgende autoriteiten:

- Wat het gehele Belgische grondgebied betreft : de directeur-generaal van de civiele bescherming en de adviseur-generaal van de operaties;
- Wat het grondgebied van hun respectieve provincie betreft : de provinciegouverneurs;
- Wat hun respectieve interventiezone betreft¹ : de industriële ingenieurs, belast met de leiding van de permanente eenheden van Brasschaat, Crisnée, Ghlin en Liedekerke, alsook de operationeel adjunct, belast met de leiding van de grote wacht van Neufchâteau.

Voor zover nodig, worden de algemene voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep op de techniek van de opvordering te rechtvaardigen, u nog eens in herinnering gebracht.

Deze voorwaarden zijn de volgende :

1. De opvordering houdt een handelwijze in waarop de autoriteiten die gemachtigd zijn om hiervan gebruik te maken, slechts uitzonderlijk in het belang van het algemeen welzijn een beroep kunnen doen, wanneer het aanwenden van de gewone middelen het deze autoriteiten niet mogelijk maakt de medewerking van de personen en van de goederen te genieten waaraan zij dringend nood hebben.

Zo is het in het onderhavige geval nutteloos gebruik te maken van de opvordering wanneer in België beschikbare openbare hulpdiensten tijdig en met voldoende middelen de rampen kunnen bestrijden waarmee zij worden geconfronteerd.

De opvorderende overheid hoort dus te informeren naar de beschikbare middelen bij de openbare hulpdiensten die geschikt zouden kunnen zijn om te handelen.

Ingeval van ongerechtvaardigde opvorderingen zou de begrotingslast van deze laatste niet voor rekening van het Ministerie van Binnenlandse Zaken kunnen zijn.

2. Wat de civiele bescherming betreft, moeten de opvorderingen passen in het kader van de wet van 31 december 1963.

Artikel 1 van voormelde wet omschrijft het doel van de civiele bescherming als " bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen, te allen tijde personen bij te staan en goederen te beschermen² ".

Artikel 5, eerste lid, van deze wet bepaalt bovendien dat de opvorderingen moeten plaatsvinden " bij optreden in het raam van de civiele bescherming en voor de behoeften van deze ".

¹ In een omzendbrief die u op 4 juli 1995 werd toegestuurd, zijn de interventiegebieden van de Permanente Eenheden vastgelegd.

² Het koninklijk besluit van 23 juni 1971 houdende organisatie van de opdrachten van de civiele bescherming (...) verduidelijkt in zijn artikel 1 wat moet worden verstaan onder rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen.

